

Ivan Barun

Forma kao asocijacija u umjetnosti bojnog polja

Završni rad na preddiplomskom studiju Odsjek Slikarstvo

Igor Rončević

Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

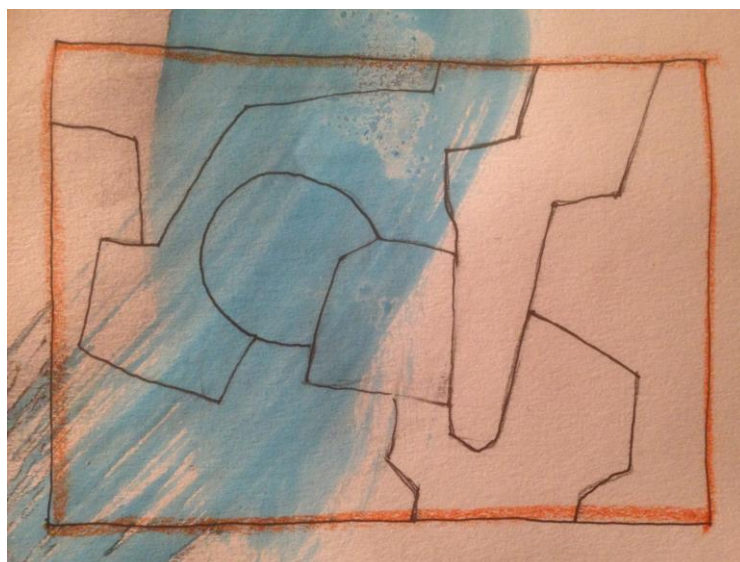
Akadska godina 2017./2018.

Mogućnost komunikacije asocijacijama i istraživanje nesvjesnog sadržaja psihe kroz apstraktno slikarstvo predmeti su mog interesa na posljednjoj godini preddiplomskog studija Slikarstva. Polazeći od jednostavnih oblika koje crpim iz vlastitih kolaža i crteža, pristupam osnovnim likovnim problemima kompozicije te kolorističke napetosti i sklada međusobno suprotstavljajući pojedine oblike. U isto vrijeme, zanima me i proces gradnje slike, njena slojevitost i materičnost, na što sam se fokusirao u posljednjim radovima istražujući različite medije i metode gradnje.

Na tragu tih razmišljanja, nastala su i moja dva posljednja djela – „Mjesečina“ i „Pomrčina“, koje sam odlučio predstaviti kao završni rad. Slijedeći navedena razmatranja – pokušaje otvaranja područja slike projekcijama i upisivanju iz nesvjesnog od strane promatrača, kao i prihvaćanja sličnih principa tijekom procesa gradnje slike, skice za „Mjesečinu“ i „Pomrčinu“ nastale su kadriranjem i redifiniranjem pojedinih crteža koji su nastali neposredno nakon buđenja jer to su trenutci u kojima mogućnost djelovanja nesvjesnog na svjesno, u kontekstu uobičajenih okolnosti dana, na najvišoj razini. Takav pristup, u kojem je naglasak na odabiru nesvjesnog, izrasta iz mojih interesa za art psihoterapiju, jedne od grana psihoterapije u kojoj se proces i proizvod kreativnog stvaralaštva koriste u terapijske svrhe. Kako sam ove godine i završio edukaciju iz art psihoterapije, uviđam veliku moć psihološkog djelovanja slika te stoga ne odustajem njihove asocijativnosti, već je, naprotiv, dozivam otvarajući prostor projekcijama i interpretacijama gledatelja.

Na moj su vizualni jezik utjecali umjetnici poput Paula Kleea, svojom senzibilnošću i idiosinkratičkim jezikom, Sergeja Poliakoffa, svojim suprotstavljanjima površina boja usklađujući ih u dinamičnoj cijelini te Jaspersa Johnsa, svojim slojevitim pristupom gradnje slike. U svojim sam posljednjim radovima, koji su logični nastavak i amalgam serija „Arheologija boja“ i „Asocijacija“, želio postići zagonetnost teško čitljivih oblika otvorenih gledateljevu upisivanju, istražujući međusobno djelovanje slojeva boja gdje oni *stariji* proviruju ispod onih *mlađih*, baš kao što i naši dublji elementi psihe proviruju ispod onih površinskih. Da bih postigao takvu stratigrafiju, slike sam prvo prepustio bujanju do stanja nereda, nanoseći sloj po sloj boje, da bi ih potom smirivao, proces koji je i sam bio odraz psihološkog procesa u pozadini. Naime, bilo mi je važno dobiti svojevrsnu slojevitost slike, dinamičnost površina boja, gdje je u jednom polju boja prisutno nekoliko valera i tonskih varijacija te boje, ali i gdje pojedine boje gostuju na onim površinama gdje izvorno ne pripadaju. Slike sam gradio u nekoliko slojeva, kombinirajući više metoda nanošenja boja, kako bi dobio materičnost nanosa. Premda sam naslovima slika sugerirao moguća čitanja, slike sam ostavio dovoljno apstraktnima kako bi i

drugačija iščitavanja bila moguća. Nadao sam se promatraču predstaviti svojevrsnu vizualnu zagonetku, rješavanjem koje, poput kakvog Rorschachovog testa, promatrač može dati svoju vlastitu odgonetku te tako, odgonetavajući sliku, možda i odgonetnuti i sebe.

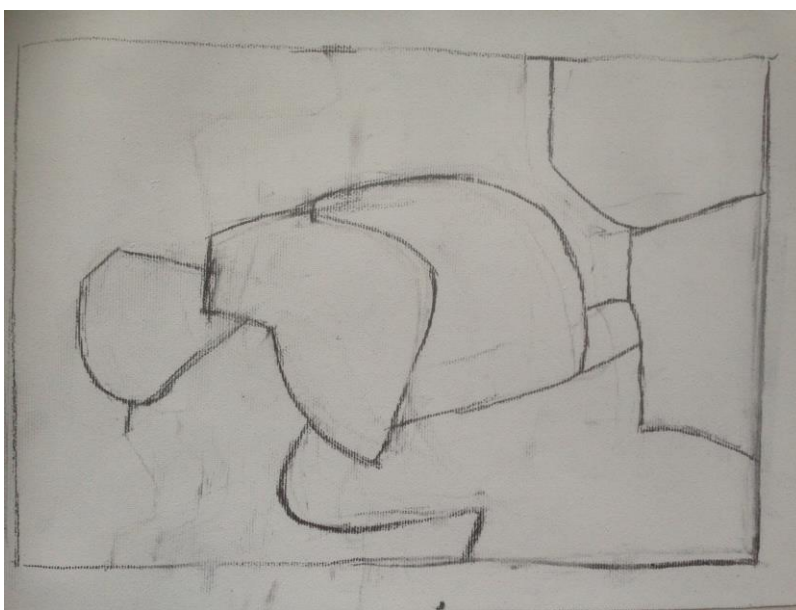
Slika 1. Skica za „Pomrčinu“

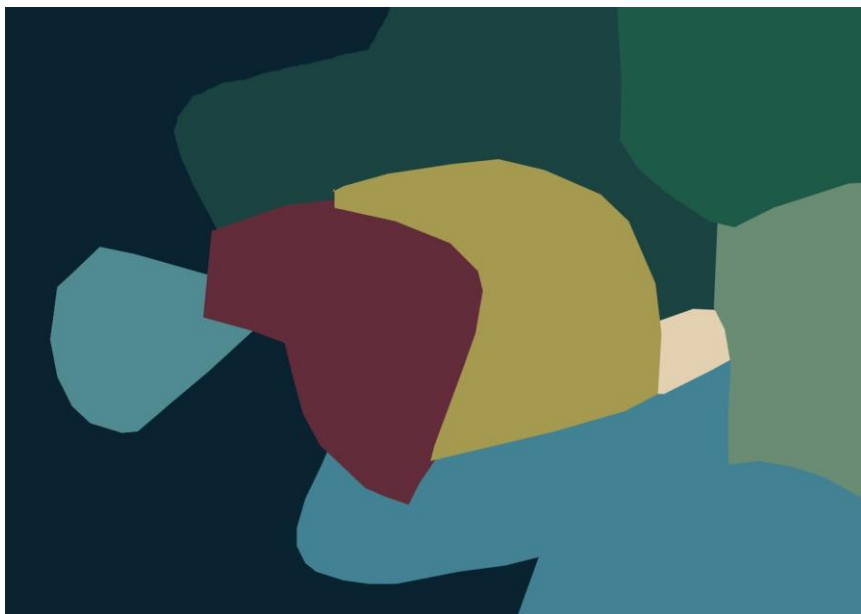
Slika 2. Koloristička skica za „Pomrčinu“

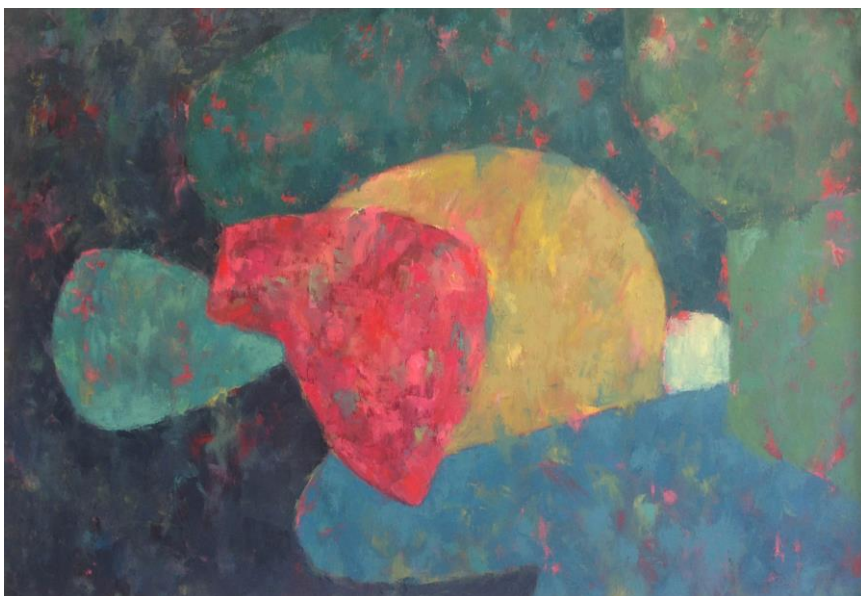
Slika 3. „Pomrčina“

Slika 4. Skica za „Mjesečinu“

Slika 5. Koloristička skica za „Mjesecinu“

Slika 6. „Mjesecina“